

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010047
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7218010047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Bc. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2020, v trestnej veci proti O. U., obžalovaného pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods.3 písm.a/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 23.1.2020 sp.zn. 6T/2/2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.d/, písm.e/ ods.3 Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. a podľa § 222 ods.3 Tr.zák., § 42 ods.1, § 41 ods.2, § 38 ods.2, § 37 písm.h/, § 36 písm. j/ Tr.zák. ukladá obžalovanému O. U., D.. XX.XX.XXXX S. G., trvale bytom A. Č. Ľ. Č.. XXX/XX, G., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods.1, § 49 ods.1 písm.a/ Tr.zák. výkon uloženého trestu podmienene odkladá a podľa § 51 ods.2 Tr.zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods.4 písm.h/ Tr.zák. ukladá obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálnemu výcviku.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp.zn. 1T/71/2019 zo dňa 10.1.2020, právoplatný 11.3.2020, ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods.1 Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 23.1.2020 sp.zn. 6T/2/2018 bol obžalovaný O. U. uznaný za vinného zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods.3 písm.a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

v G., v P. Y. D. X. A. A.Á. X, dňa 28.6.2016 uzatvoril so spoločnosťou C. Y. Z., V..Z.. zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 7.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach po 152,32 Eur, pričom pri žiadosti predložil nepravdivé potvrdenie o zamestnávateľovi a príjme, následne po obdržaní finančných hotovostí úver pravidelne nesplácal, čím takto spoločnosti C. Y. Z., V..Z.. Z. Z. A.Ď., H. XXXX/XXX spôsobil škodu vo výške 10.522,40 Eur.

Za to bol obžalovanému O. U. podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. k) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s použitím § 51 ods. 1 Tr. zák. súd výkon uloženého trestu obžalovanému podmienične odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 3 (troch) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. súd uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú spoločnosť C. Y. Z., V.Z.. Z. Z. H. XXX, A., L.: XX XXX XXX s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie obžalovaný O. U.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu a trestným konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, boli zásadným spôsobom porušené zákonné ustanovenia obsiahnuté v Trestnom zákone a v Trestnom poriadku. Rozsudok okresného súdu je zároveň jednostranný, neurčitý, zmätočný, nezákonný a arbitrárny a jeho skutkové a právne závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Súčasne boli napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu porušené ľudské práva a základné slobody obžalovaného, najmä právo na spravodlivý proces a obhajobu zaručené v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež jej právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, vrátane parciálneho práva na riadne odôvodnenie výrokov súdneho rozhodnutia.

Obžalovaný preto podáva odvolanie z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Tr. por.

Ďalej obžalovaný uviedol, že skutkové a právne závery napadnutého rozsudku okresného súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, a to čo sa týka všetkých jeho výrokov. Výroky napadnutého rozsudku senátu okresného súdu tiež nemajú oporu v jeho odôvodnení.

Okresný súd nezistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie, a síce napadnutý rozsudok, pričom nevyhodnotil dôkazy na základne starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a niektoré navrhované dôkazy nevykonal, a tým porušil ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por.

Z vyššie uvedených dôvodov, preto obžalovaný nesúhlasí so všetkými výrokmi napadnutého rozsudku okresného súdu, a tiež s celým trestným konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, a Krajskému súdu v Košiciach navrhuje, aby po preskúmaní veci, a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/2/2018 zo dňa 23.01.2020 a obžalovaného O. U. podľa § 285 písm. b) Tr.por. v celom rozsahu spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Obžalovaný takto odôvodnené písomné odvolanie, neskôr doplnil nasledovne:

Obžalovaný v prvom rade namieta, že skutok, z ktorého je obžalovaný, nie je ani v skutkovej vete obžaloby, a ani v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku vymedzený tak, aby formálne zodpovedal všetkým znakom skutkovej podstaty zločinu úverového podvodu podľa ustanovenia § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Hoci skutková veta nevyžaduje, aby znak skutkovej podstaty stíhaného trestného činu bol v nej uvedený v doslovnom znení, obžalovaný je presvedčený, že ak znakom skutkovej podstaty stíhaného trestného

činu je uvedenie do omylu, mala by skutková veta obsahovať také pojmy a gramatické formulácie, ktoré významovo zodpovedajú aj tomuto znaku.

Obžalovaný ďalej namieta skutkové a právne závery napadnutého rozsudku v otázke, že by svojím protiprávnym konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

K zistenému skutkovému stavu tak, ako ho ustálil okresný súd je potrebné uviesť, že v trestnom konaní na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný a poškodená obchodná spoločnosť C. Y. Z., V.Z.. pristúpili dňa 28.06.2016 k jednaniam, ktoré smerovali k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri samotných jednaniach bolo obžalovaným predložené aj potvrdenie o výške príjmov zo dňa 28.06.2016, pričom ešte v ten deň bola uzavretá zmluva a následne poskytnutý úver vo výške 7.000,- eur.

Úverová zmluva aj potvrdenie o zamestnávateľovi boli formulármí poškodenej spoločnosti pod jej hlavičkou, ktorá je súkromnoprávnym podnikateľským subjektom v „nebankovom sektore“ a zameriava sa na poskytovanie spotrebiteľských úverov za účelom dosiahnutia zisku.

Okresný súd v tomto smere vôbec nehodnotil, že potvrdenie, ktoré dňa 28.06.2016 obžalovaný predložil pri jednaniach o úvere bolo na tlačive poškodenej spoločnosti s dátumom 28.06.2016, zhodným s dátumom podpisu zmluvy, čo zjavne muselo aj u svedkyne U. G. evokovať podozrenie, že obžalovaný, ako záujemca o spotrebiteľský úver mohol mať ťažko potvrdenie vyhotovené vopred, ak bol na pobočke poškodenej, ako uviedla prvý a posledný krát.

Z výsluchov svedkýň L. U. V. U. G. vyplýva, že poškodená pri výkone svojej podnikateľskej činnosti sama a aj prostredníctvom svedka U. G., ktorá pre poškodenú spoločnosť tento úver sprostredkovala, na svojej pobočke dňa 28.06.2016 postupovala úplne ľahostajným spôsobom pri jednaniach s obžalovaným pri poskytnutí úveru a tento mu poskytla v čase, kedy už musela mať relevantné a konkrétne informácie o tom, že klienti od svedkyne L. U. úvery riadne a včas nesplácajú.

V napadnutom rozsudku úplne absentuje, relevantné a nie svojvoľné a arbitrárne, hodnotenie obhajobných námietok obžalovaného, že poškodená, ktorá ako obchodná spoločnosť podnikajúca na trhu so spotrebiteľskými úvermi ako nebanková spoločnosť poskytla obžalovanému spotrebiteľský úver, úplne rezignovala na svoje zákonné povinnosti vyplývajúce jej najmä z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nedodržala ani len minimálnu obvyklú, resp. primeranú mieru opatrnosti.

Uvedené závery vyplývajú aj z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“), a to najmä z rozsudku najvyššieho súdu sp.zn. 2Tdo V 21/2013 zo dňa 04.02.2014 a uznesenia najvyššieho súdu sp.zn. 3Tdo 15/2014 zo dňa 03.12.2014.

Podľa platnej právnej úpravy sa na naplnenie objektívnej stránky stíhaného trestného činu vyžaduje konanie, t.j. aby obžalovaný, ako páchatel' uviedol niekoho do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, ďalej príčinná súvislosť medzi konaním a následkom (táto osoba v dôsledku svojho omylu vykoná majetkovú dispozíciu), ako aj následok vo forme škody a vylákania, či zabezpečenia úveru (touto dispozíciou vznikne na cudzom majetku škoda a zároveň tým páchatel' vyláka, či zabezpečí úver). Spúšťacím mechanizmom pri trestnom čine úverového podvodu je teda uvádzanie iného do omylu, pretože len v prípadoch, keď je škoda spôsobená v príčinnej súvislosti a úver vylákaný, či zabezpečený v súvislosti s omylom inej osoby, môže ísť o spáchanie trestného činu úverového podvodu.

V podstatnom je možné v tomto smere, uviesť nasledujúce závery v otázke uvedenia do omylu:

Spoločný základ všetkých podvodných konaní spočíva teda v omyle inej osoby (osoby odlišnej od páchatel'a). Omyl ako rozpor predstavy so skutočnosťou v zmysle skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu musí mať určitú kvalitu a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu má povinnosť (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy alebo zvyklosti) preskúmať tvrdenia iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nie je možné len uvedenie nepravdy, bez ďalšieho považovať za uvádzanie do omylu, v zmysle skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

Zo zisteného skutkového stavu však vôbec nie je zrejmé, akým spôsobom poškodená ako obchodná spoločnosť poskytujúca spotrebiteľské úvery, s predmetnom takejto činnosti a materiálno-technicko-personálnym vybavením, preverila obžalovaného ako žiadateľa o úver, v čase od predloženia potvrdenia do schválenia úveru.

Je zrejmé, že bežne dostupné prostriedky na preverenie tvrdení obžalovaného o jeho zamestnaní a celkovej bonite úverového klienta, ktoré uviedol dňa 28.06.2016, boli ľahko zistiteľné dostupnými prostriedkami a zo strany poškodeného nebolo ani potrebné v tomto smere vynaložiť nejaké špecifické úsilie (napr. zavolaním na telefónne číslo deklarovaného zamestnávateľa obžalovaného, či preverovaním napríklad v databázach v Z. A., V.Z.. a príslušnej zdravotnej poisťovni, či v akýchkoľvek databázach).

Spoluzodpovednosť poškodenej za jej konanie dňa 28.06.2016, ako aj za spôsobený následok, odmietol okresný súd hodnotiť, pretože sa vôbec nezaoberal námietkami obžalovaného vznesenými v tom smere, že poškodená si pri majetkovej dispozícii, overení bonity klienta, a celkovo jednaní s obžalovaným dňa 28.06.2016 nepočínala a nekonala tak, aby eliminovala prípadné škody na svojom majetku.

K výroku o treste obžalovaný uviedol, že v ňom okresný súd nezohľadnil skutočnosť, že tu existovali také okolnosti prípadu, t.j. evidentne preukázané a výrazné spoluzavinenie poškodenej, a to nielen na spôsobenom následku, ale aj jeho príčine, ktoré odôvodňovali postup podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. Navyše okresný súd mal za preukázané, že obžalovaný poskytnutý spotrebiteľský úver riadne spláca. Z uvedeného dôvodu sa uložený trest preto javí ako neprimeraný.

Výrokom o náhrade škody okresný súd na jednej strane ukladá obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu a na druhej strane poškodenú plne odkazuje s jej nárokmi na civilný proces. Preto súd výrokom, ktorým obžalovanému podľa ustanovenia § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zákona ukladá povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu, stavia poškodenú bez zákonných podmienok a predpokladov, v rozpore so zásadou rovnosti strán, do takej pozície, v ktorej nie je, nakoľko ňou nesprávne vyčíslený a uplatnený nárok na náhradu škody jej nebol priznaný, no obžalovaný má v dobe 3 rokov nahradiť plnú škodu, ktorej presná výška ani z výrokov napadnutého rozsudku nie je zrejmá.

Poškodená spoločnosť si uplatnila v trestnom konaní škodu, ktorej výšku nikto nepreskúmal a zákonne nehodnotil a prokurátor nevykonal v tomto smere dokazovanie.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre náležité zistenie skutkového stavu veci a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Prvostupňový súd vykonané dôkazy vecne vyhodnotil riadiac sa pritom ustanovením § 2 ods.12 Tr.por. jednotlivo, i vo vzájomných súvislostiach a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonne odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že sa obžalovaný dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonne v podrobnostiach poukazuje.

Aj podľa názoru krajského súdu obžalovaný O. U. tým, keď dňa 28.6.2016 v G., S. P. Y. uzatvoril so spoločnosťou C. Y. Z., V.Z.. zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 7.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach po 152,32 Eur, pričom pri žiadosti predložil nepravdivé potvrdenie o zamestnávateľovi a príjme, následne po obdržaní finančnej hotovosti úver pravidelne nesplácal, čím takto spoločnosti C. Y. Z., V.Z.. spôsobil škodu vo výške 10.522,40 Eur, naplnil tak pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods.3 písm.a/ Tr.zák., po objektívnej aj po subjektívnej stránke.

K rozsiahlym dôvodom odvolania obžalovaného krajský súd reagujúc na podstatné námietky udáva nasledovné:

Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatela za spáchanie trestného činu podvodu nie je potrebné, aby poškodená spoločnosť ešte navyše vynaložila nejaké špecifické úsilie napríklad podrobné preverovanie žiadateľa a jeho zamestnávateľa prostredníctvom špeciálnych databáz. Ak sám zamestnávateľ poskytol páchatelovi falošné potvrdenie o zamestnaní možno hovoriť o nepravde, ktorá je spôsobilá viesť do omylu poškodenú spoločnosť v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu, pretože ju nie je možné spravidla zistiť za zachovania obvyklej bežnej miery opatrnosti (ak by aj takúto nepravdu poškodená spoločnosť zistila, bola by to väčšinou náhoda). V takýchto prípadoch ide o spáchanie trestného činu podvodu.

Otázka, či klamaný mohol svoj omyl poznať, nie je teda rozhodujúca vtedy, keď by musel vynaložiť viac pozornosti a úsilia, ako sa za daných okolností všeobecne predpokladá (napr. ani použitie falošných dokladov o zamestnaní alebo totožnosti nie je možné spravidla zistiť za použitia obvyklej miery opatrnosti, pretože falošnosť týchto dokladov nie je možné často zistiť len pohľadom bez bližšieho skúmania).

V predmetnej trestnej veci zamestnankyňa svedkyňa L. U. postupovala tak ako obvykle pri poskytovaní úveru v prípade obžalovaného aj v ostatných prípadoch. Nebolo preukázané v konaní pred súdom, že poškodená spoločnosť C. Z. V.Z.. mala internú inštrukciu alebo záväzný predpis ako je potrebné pri prijímaní dokladov žiadateľov o úver postupovať. Neobstoí tvrdenie obžalovaného, že menovaná svedkyňa mala jeho zamestnávateľa overiť zavolaním na telefónne číslo uvedené v potvrdení o zamestnaní. Obžalovaný zmluvu uzatvoril v roku 2016, v ktorom období bolo bežnou praxou, že všetky nebankové subjekty poskytovali, či už pôžičky alebo úvery na základe predložených dokladov žiadateľom o úver a tieto si bližšie neoverovali. Neskôr prax priniesla pri náraste úverových podvodov to, že poskytovatelia úverov si začali predkladané doklady overovať v databáze Z. A., v databáze dlžníkov, na stránkach FinStatu a podobne.

Z uvedeného dôvodu aj podľa názoru krajského súdu sa obžalovaný tým, že predložil nepravdivé potvrdenie o zamestnávateľovi a príjme pri žiadosti o úver, dopustil zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods.3, písm. a) Tr. zák.

Na druhej strane krajský súd argumenty obžalovaného zohľadnil pri ukladaní trestu a pri uložení povinnosti nahradiť spôsobenú škodu počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, ktorú povinnosť neuložil, a preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušil a sám rozhodol v zmysle § 321 ods.1 písm. d), písm.e), ods.3 Tr.por.

Tak, ako je uvedené, krajský súd pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaného trestu prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Krajský súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm.j) Tr. zák. - viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. - spáchal viac trestných činov z dôvodu ukladania trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť.

Z uvedeného dôvodu krajský súd dospel k záveru, že obžalovanému O. U. je možné uložiť podmiennečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 rokov za súčasného uloženia skúšobnej doby s probačným dohľadom a súčasne mu v zmysle § 51 ods.4 písm.h) Tr.zák. uložil

povinnosť v skúšobnej dobe, ktorú krajský súd určil v trvaní 4 rokov, podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálnemu výcviku.

Len takýto trest podľa názoru krajského súdu bude dostatočný na prevýchovu páchatel'a a taktiež bude postačujúci z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Zároveň obžalovanému uložil súhrnný trest, nakoľko súdnej trestnej činnosti sa dopustil skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Košice II sp.zn. 1T/71/2019 zo dňa 10.1.2020, právoplatný 11.3.2020, ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods.1, § 38 ods.2 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Preto krajský súd v zmysle § 42 ods.2 Tr.zák. zrušil výrok o treste uvedeného trestného rozkazu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.